

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 29 stycznia 2015 r. Sąd Rejonowy w Pabianicach w sprawie z wniosku I. N. z udziałem (...) S.A. w K. o ustanowienie służebności przesyłu oddalił wniosek oraz orzekł o kosztach postępowania.

Powyższe rozstrzygnięcie zaskarżyła wnioskodawczyni zarzucając w pierwszej kolejności naruszenie szeregu przepisów prawa materialnego odnoszących się do kwestii zasiedzenia służebności w treści odpowiadającej służebności przesyłu, które (ujęte zbiorczo) dotyczyły:

- art. 305¹ k.c. z zw. z art. 292 k.c. i art. 176 k.c., a także art. 292 k.c. w zw. z art. 285 k.c., poprzez przyjęcie, że przed wejściem w życie art. 305¹ do (...) k.c. dopuszczalnym było nabycie w drodze zasiedzenia na rzecz przedsiębiorcy służebności odpowiadającej treścią służebności przesyłu, a w konsekwencji uwzględnienie zarzutu zasiedzenia służebności w treści odpowiadającej służebności przesyłu podczas, gdy prawidłowa analiza tych przepisów prowadzi do wniosku, że jest to niedopuszczalne;

-art. 172 k.c. w zw. z art. 292 k.c. poprzez ich błędne zastosowanie i uznanie, że uczestnik zasiedział służebność gruntową w treści odpowiadającej służebności przesyłu podczas, gdy nie udowodnił on ciągłości posiadania prawa, co wykazuje skarżąca w dalszej części zarzutu oraz posiadał nieruchomości w złej wierze, bowiem nie przedstawił jakiegokolwiek dokumentu, którym mógłby wykazać uprawnienie do korzystania z nieruchomości wnioskodawczyni;

- art. 292 w zw. z art. 175 k.c. i art. 121 pkt 1 k.c. oraz w zw. z art. 35 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczenia nieruchomości (Dz.U. Nr 17, poz. 70) poprzez pominięcie zasad prawidłowej wykładni, co w konsekwencji doprowadziło do przyjęcia, że w niniejszej sprawie doszło do zasiedzenia służebności odpowiadającej w swej treści służebności przesyłu na rzecz poprzednika prawnego uczestnika, podczas gdy wykonywanie uprawnień wynikających z decyzji wydanej na podstawie art. 35 ust. 1 i 2 ww. ustawy, stanowiącej tytuł prawny do ich wykonywania, nie prowadzi do nabycia przez zasiedzenie służebności gruntowej odpowiadającej treścią służebności przesyłu (wyrok SN z dn. 8.04.2014 r. III CZP 87/13);

- art. 305¹ k.c. przez jego niezastosowanie, a w konsekwencji nierozpoznanie istoty sprawy, podczas gdy wniosek dotyczył ustanowienia służebności na rzecz uczestnika postępowania, a ten korzysta z nieruchomości wnioskodawczyni bez podstawy prawnej bowiem nie udowodnił nabycia służebności przesyłu przez zasiedzenie;

- art. 5 k.c. poprzez uwzględnienie zarzutu zasiedzenia, w sytuacji jego sprzeczności z zasadami współżycia społecznego i zamiaru obejścia przepisów prawa dotyczących służebności przesyłu obowiązujących od 3 sierpnia 2008 r., bowiem od tej chwili nie jest dopuszczalne nabycie przez przedsiębiorstwo w drodze zasiedzenia służebności odpowiadającej treścią służebności przesyłu;

- art. 7 k.c. poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie i przyjęcie, że domniemanie dobrej wiary uczestnika nie zostało obalone, co w konsekwencji doprowadziło do przyjęcia, że służebność przesyłu została zasiedziana w dobrej wierze.

W dalszej kolejności skarżąca zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 k.p.c. przez błędną ocenę materiału dowodowego wynikającą z rozstrzygnięcia wątpliwości w sprawie na niekorzyść ochrony prawa własności oraz poprzez przyjęcie, że służebność przesyłu zasiedziana przez poprzednika prawnego uczestnika została na uczestnika skutecznie przeniesiona, a także art. 249 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i nie zażądanie przez Sąd Rejonowy okazania dokumentów przedsiębiorstwa w oryginale mimo tego, iż dowody przedłożone przez uczestnika w toku postępowania mogą budzić wątpliwości co do ich autentyczności.

W oparciu o powyższe zarzuty skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu oraz zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa według stawek, ewentualnie zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uwzględnienie

wniosku w całości i zasądzenie na rzecz wnioskodawczyni kosztów postępowania w pierwszej instancji oraz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i jako taka podlega oddaleniu.

Zaskarżone rozstrzygnięcie zostało wydane na podstawie prawidłowo ustalonego stanu faktycznego, które to ustalenia Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne, jak również w następstwie bezbłędnie zastosowanych przepisów prawa materialnego. Żaden z podniesionych przez skarżącą zarzutów nie zmienił powyższej oceny.

Skarżąca treścią zarzutów apelacyjnych uczyniła bowiem kwestię dopuszczalności i przesłanek zasiedzenia przez uczestnika służebności gruntowej odpowiadającej treścią służebności przesyłu, podczas gdy podstawą rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego, tj. oddalenia wniosku o ustanowienie służebności przesyłu, nie było zasiedzenie przez uczestnika służebności gruntowej, odpowiadającej treścią służebności przesyłu, a istnienie po jego stronie tytułu prawnego do władania nieruchomością wynikającego z decyzji administracyjnej z dnia 18.12.1965 r. wydanej na podstawie art. 35 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz.U. Nr 17, poz. 70).

Tak więc, apelacja nie odnosi się do przyjętego przez Sąd Rejonowy za podstawę rozstrzygnięcia trybu administracyjnego nabycia uprawnienia uczestnika do korzystania z sieci przesyłowych postawionych na nieruchomości wnioskodawczyni i świadczy o niezrozumieniu motywów rozstrzygnięcia. Potwierdza to początkowy fragment uzasadnienia apelacji, z którego wynika, że Sąd I instancji zaskarżonym orzeczeniem oddalił wniosek o ustanowienie służebności przesyłu i uznał, że uczestnik nabył służebność gruntową odpowiadającą treścią służebności przesyłu przez zasiedzenie. Zdaniem skarżącej doprowadziło to do nierozpoznania istoty sprawy, bowiem uwzględniając zarzut zasiedzenia, Sąd I instancji nie dokonał jakichkolwiek ustaleń co do zakresu służebności, jej treści oraz wynagrodzenia należnego skarżącej. Dalsza część apelacji jest rozwinięciem nietrafionych zarzutów. Zmieniennym jest wyrażone w treści apelacji stanowisko skarżącej, że zarzut zasiedzenia w niniejszej sprawie winien być oddalony.

W tym miejscu należy odnieść się do fragmentu uzasadnienia Sądu Rejonowego na k. 181 stanowiącego, iż „na uwzględnienie nie zasługiwał- z przyczyn podanych powyżej - zarzut zasiedzenia służebności podniesiony przez uczestnika postępowania”. I dalej, na k. 182 Sąd Rejonowy wyjaśniając istnienie dwóch równoległych, ale odrębnych trybów (cywilnego i administracyjnego), w jakich przedsiębiorca może nabyć uprawnienie do korzystania z sieci przesyłowych postawionych na nieruchomości innej osoby stwierdza, że „przedsiębiorca korzystający z urządzeń przesyłowych na podstawie decyzji administracyjnej wydanej zgodnie z art. 35 ustawy o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości nie może nabyć służebności przesyłu przez zasiedzenie”.

Mając powyższe na uwadze, raz jeszcze podkreślić należy, że podstawą oddalenia wniosku I. N. o ustanowienie służebności przesyłu nie było zasiedzenie przez (...) S.A. w K. służebności gruntowej, odpowiadającej treścią służebności przesyłu.

Podstawą oddalenia wniosku był brak konieczności ustanowienia służebności przesyłu (por.: uchwała SN z 6.06.2014 r., [II CZP 107/13, Biuletyn SN 2014/6/7] wynikający z dysponowania przez (...) S.A. w K. tytułem prawnym do korzystania z nieruchomości wnioskodawczyni wynikającym ze wspomnianej decyzji administracyjnej przyznającej uprawnienie w zakresie eksploatacji, naprawy i konserwacji urządzeń przesyłowych znajdujących się na tej nieruchomości. Decyzja powyższa stanowi ograniczenie prawa własności w rozumieniu art. 140 k.c. i jednocześnie jest tytułem prawnym do korzystania z cudzej nieruchomości w zakresie wynikającym z jej treści. Na właścicielu nieruchomości ciąży obowiązek znoszenia ograniczeń wynikających z uprawnienia przyznanego podmiotowi wskazanemu w decyzji.

Natomiast, właściciel nieruchomości może żądać odpowiedniego wynagrodzenia w zamian za ustanowienie służebności przesyłu tylko w przypadku, gdy służebność przesyłu jest konieczna do korzystania z urządzeń, o których

mowa w art. 49 § 1 k.c., a przedsiębiorca odmawia zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu, (art. 305² § 2 k.c.), co w niniejszej sprawie nie ma miejsca.

W związku z tym, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13§2 k.p.c., oddalił apelację jako nieuzasadnioną.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o art.520 §1 k.p.c. w zw. z art. 391§1 k.p.c., uznając, że w sprawie nie wystąpiły takie okoliczności, które uzasadniałyby odstępianie od zasady, że każdy z uczestników ponosi we własnym zakresie koszty związane ze swoim udziałem w sprawie.